

اخبار

احمد سالک، رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس:

هفته آینده بودجه تئاتر

را بررسی می‌کنیم

رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی با حضور در مجموعه تئاتر شهر با اشاره به بودجه تئاتر در لایحه پیشنهادی سال ۹۵ دولت، اعلام کرد هفته آینده بحث بودجه تئاتر در کمیسیون مطرح می‌شود. به گزارش مهر، احمد سالک، رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس که در ششمین روز سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در مجموعه تئاتر شهر حضور پیدا کرده بود درباره بودجه تئاتر در لایحه پیشنهادی بودجه سال ۹۵ دولت یازدهم و اینکه آیا مجلس شورای اسلامی این بودجه را کاهش خواهد داد یا خیر؟ گفت: نگاه ما تقویت زیرساخت‌های فرهنگی کشور است و هنر را از جمله این زیرساخت‌ها می‌دانیم؛ هنر به معنای وسیع کلمه یعنی تئاتر، سینما، ادبیات و شعر. وی اظهار کرد: در بودجه چند سال گذشته سعی کردیم براساس همین سیاست حوزه هنر را تقویت کنیم لذا به مسائل فاخر تئاتری عنایت خاص و ویژه‌ای داشتیم. این موضوع مورد توجه کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی بوده و هست و سعی کردیم آن را به حد مطلوب برسانیم. رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس درباره این موضوع که آیا احتمال دارد به پیشنهاد مجلس شورای اسلامی با افزایش بودجه در عرصه فرهنگ و هنر مواجه شویم؟ تأکید کرد: سعی می‌کنیم نیاز عرصه فرهنگ و هنر را تأمین کنیم که البته این موضوع بستگی به منابع دولت دارد.

محسن رضایی در مراسم بزرگداشت خواننده سرود حماسی «دایه دایه»:

صدای میرزاوندی پشتوانه

رزندگان بود

مراسم بزرگداشت محمد میرزاوندی، خواننده سرود حماسی «دایه‌دایه» با حضور شخصیت‌های فرهنگی و هنری کشورمان در فرهنگسرای اندیشه به همت خبرگزاری فارس برگزار شد. در این مراسم، محسن رضایی، فرمانده اسبق سپاه پاسداران و دبیر مجمع تشخیص مصلحت اظهار داشت: برای من افتخار بزرگی است که در مراسم بزرگداشت میرزاوندی که صدای ایشان در دوران دفاع مقدس یکی از پشتوانه‌های رزندگان بود شرکت کرده‌ام. رضایی افزود: وقتی هنرمند هنر خوبی را به تعهد پیوند می‌زند، یک هنر حقیقی خلق می‌شود. میرزاوندی یک حقیقت زلال مثل اشتراک‌نکوه است، او سراب نیست، او یک حقیقت است و به همین دلیل است که مردم از لپچه‌های دیگر بدون آنکه از محتوای آثار میرزاوندی کامل سر دربیاورند، از طریق دل با این سرودها ارتباط برقرار کرده و اشک از چشمان‌شان جاری می‌شود. دبیر مجمع تشخیص مصلحت به سابقه هنری محمد میرزاوندی اشاره کرد و افزود: حقیقت هنر چیزی جز وصل شدن آسمان به زمین و پیوند مضمون و واژه‌ها نیست. میرزاوندی در سن ۱۶ سالگی متوجه عطی‌ای که خداوند به او داده شد و از این هدیه خدایوندی استفاده کرد و توانست به‌عنوان یک هنرمند روشنفکر با تحصیل در این زمینه در مقطع حساسی که ایران در زمان جنگ با آن روبرو شده بود، غیرت مردم ایران را به خروش بیاورد. وی در ادامه گفت: ارتباط من با سرود «دایه‌دایه» از دوران کودکی بود، از آن زمان که در مدرسه درس می‌خواندم و در مسجدسایمان زندگی می‌کردم. این زمان فردی بود که این سرود را می‌خواند. سرود «دایه‌دایه» سرود مشترک همه لرهاست. فرمانده اسبق سپاه پاسداران گفت: در کنار میرزاوندی، حاج صادق آهنگران نیز از این خطه در زمینه دیگری برای مردم ماندگار شد.

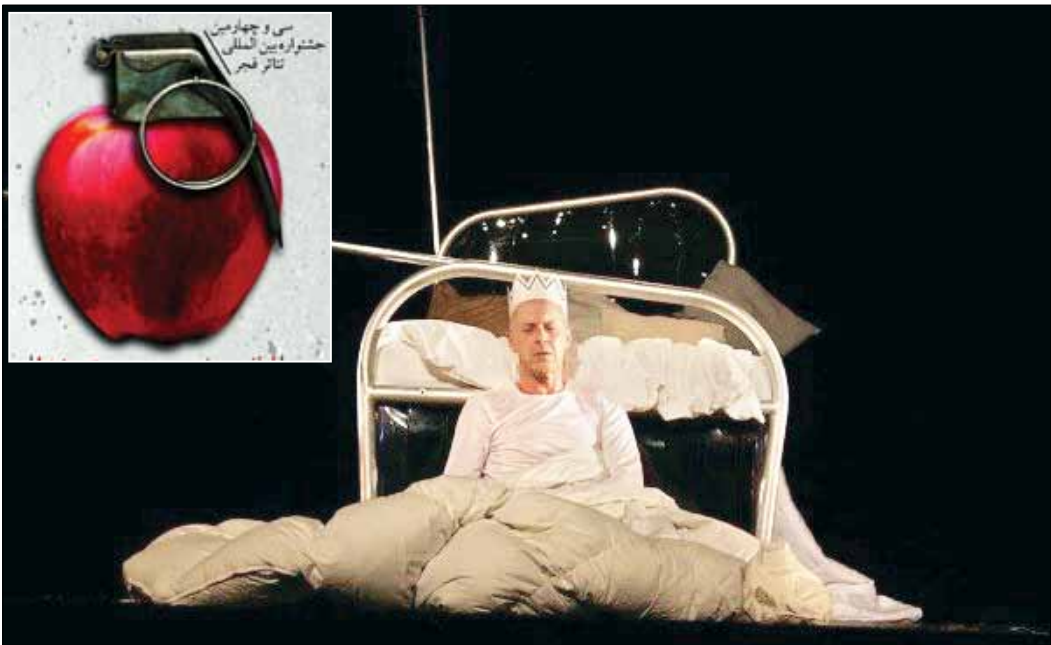
جشنواره مد و لباس فجر در پی

ارتباط مردم با طرح‌های ایرانی

پنجمین جشنواره بین‌المللی مد و لباس فجر از ۱۸ تا ۲۲ اسفند در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار خواهد شد. در این ارتباط فرونش دهقان، طراح لباس گفت: در گذشته مردم هنرمندان بیشتری از برندهای خارجی استفاده می‌کردند ولی امروز هنرمندانی را می‌شناسم که مشتاقانه از برندهای ایرانی استفاده می‌کنند. به گزارش تسنیم، این هنرمند درباره جشنواره مد و لباس فجر عنوان کرد: جشنواره مد و لباس هر سال نسبت به سال‌های گذشته تغییرات بسیاری داشته است و مطمئناً امسال نیز با بهبود کیفیت هم‌راه خواهد بود و به نحوی متفاوت برگزار خواهد شد. این جشنواره متعلق به طراحان است و حضور در آن به نفع فالان این صنف است. باور من جشنواره مد و لباس فرصت مناسبی برای آشنایی مردم با تولیدکنندگانی است که درصدد هستند کارهای خود را به مردم معرفی کنند.

یادداشت‌های روزانه جشنواره سی‌وچهارم تئاتر فجر

هیولایی که هوای خوردن سیب دارد!

در فضا و با استفاده از اجسام به حرکت درمی‌آید. این تفکر عدم قطعیت رخدادها و وقایع در ادامه با ارائه نگاه‌هایی متمایز از سوی طراح نمایش، رنگی آشفته و حتی شعارگونه می‌یابد و بخش ویدئو فیلمی که در آن واژه‌های متفاوتی مانند وقوع زلزله، خشکسالی دریاچه ارومیه، عدم جنگ و صلح‌طلبی و مواردی اینگونه عنوان می‌شود، گرایشی غیرهنری به اجرا داده و تداعی‌گر نگاه سیاسی نزد نویسنده خواهد بود که حتی رنگ شعار بر قالب خلافت‌انه اثر می‌زند و اتمسفر رخ داده در فضای نمایش را به چندگانگی و پراکنده‌گویی در روایت می‌رساند. در این نوع نمایش که تفکر نسبیت عام در آن قابل فهم خواهد بود، گذشت زمان و فضا سازی اثر در اولویت اول قرار می‌گیرد و از این‌رو خانه نمایش با شکل خاص و متفاوتی که در طراحی ساختمان‌ش دارد، قابلیت اجرای اثری متناسب با این نوع تفکر را داراست و از این‌رو امکان طراحی متنوع‌تری برای نمایش «لطفن به این سیب دست بزنید!» می‌توانست وجود داشته باشد. در این میان انحنای فضا—زمان در چرخه شکل یافته از تصور مهیوم کاراکترهای نمایش موجب ایجاد حرکات مختلفی شده و حالات و اعمال غریبی به خود می‌یابد که برای مخاطب ناآشنا با این نوع آثار می‌تواند غیرقابل باور و در عین حال همراه با تجربه‌های شیرین باشد، چرا که در این نمایش شاهد مورد خطاب قرار دادن مخاطبان از سوی شخصیت‌ها و هم‌راه‌سازی آنها در چرخه خیال‌پردازی و رویاگونه‌ای اثر می‌شویم و در بخشی از اجرای نمایش جملاتی از سوی مخاطبان خوانده می‌شود؛ اشاراتی نامفهوم مانند «پهش گفتم به چیزی بنویس، نوشت چیز!» که مخاطبی

همراه باید از کنار هم قرار دادن این جملات مهیوم به ساختار ذهنی مخدوش کاراکترها دست یابد. توجه به پیدایش پدیده‌ها در اتمسفر فضای رخ داده در نمایش و چندصدایی کاراکترها نمایانگر برداشت‌های متفاوت از زیستن بوده و یادآور نگاه بیزی گروتسکی، کارگردان و نظریه‌پرداز مطرح لهستانی در تفکر «تئاتر بی چیز» است که در اجرای آن نقش بازیگران از طریق حرکات متنوع برجستگی یافته و طراحی میزانشان‌ها با استفاده از اشیای پیرامون برجسته می‌شود. شایان فیروزی در این نمایش فرم گرایانه به دنبال اجرای تئاتری پر رنگال پررنگ یعنی Interactive یعنی توجه به اشیا به کنش و واکنش اثر با مخاطب بوده و سعی داشته تا مرز میان اثر با تماشا را بشکند. در این میان چه استفاده از حرکات تعاملی کاراکترها با مخاطب در بخش اول نمایش و چه هم‌زمانی و ارتباط رخ داده در بخش دوم به رویه‌ای از همسویی اینژکتیو و سوبژکتیو در اثر می‌انجامد. همچنین در مرکز ثقل نمایش «لطفن به این سیب دست بزنید!»، نقش سیب قابل توجه است که هم نمادی از دانش‌مداری و هم نشانه‌ای از سوسه آدمی است و یادآور میوه انسان در سیر دست‌یابی به انگاره متفاوت زیستن است و سیب نیم‌خورده که در پایان نمایش به جا می‌ماند، نشانه‌ای از سرکشی بشر در چرخه تطور و تصور خواهد بود؛ انسانی سرگشته که هنوز رویای رسیدن دارد.

«هیولاهای» به نویسندگی و کارگردانی لارنت

فرانی از فرانسه

«هیولاهای» نمایشی مبتنی بر بداهه‌پردازی و با نگاهی طنزآلود از کشور فرانسه بوده که به

تشریح برنامه‌های دهه مبارک فجر توسط مسوؤل کمیته بین‌الملل دهه فجر

در تدارک جشن انقلاب اسلامی

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی بیان داشته: برپایی سخنرانی‌های مختلف در ۱۴ کشور توسط اساتید اعزامی از کشورمان یا فرهیختگانی که دارای اثر درباره انقلاب اسلامی ایران هستند و چاپ مقالات در کشورهای مختلف با موضوعات توصیفی واقعات جامعه امروز ایرانی و نیز تشریح دستاوردهای علمی و فناوری و بین‌المللی ایران در ۱۶ کشور از جمله برنامه‌هایی است که انجام خواهد شد. وی ادامه داد: همچنین در طول دهه فجر شاهد برگزاری هفته فیلم ایران در ۲۰ کشور خواهیم بود. رئیس سازمان فرهنگ

یادداشتی بر پرفورمنس آرت «تن — امضا، یا چه کسی حیات آینده امضای تو را با طای دسته‌دار می‌شکند؟»

آزمون حیات

یعنی «به آزمون‌گذاری» پیوند می‌دهد. آرتیست کامبیش هیچ‌گونه کنش اجرایی انجام نمی‌دهد؛ پشت درهای بسته، با استفاده از تن چند مخاطب (که توسط پرفورمر همراه انتخاب شده، چشم بند زده شده و تجویز آرتیست داده شده است) یک اینستالیشن می‌سازد، آن را امضا می‌کند و مکان اجرا را ترک می‌کند. در واقع مرحله پرفورماتیو از لحظه خروج آرتیست و گشوده شدن درها به روی مخاطبان آغاز می‌شود؛ آنگاه که در وسط سالن خالی گالی ۵ موزه هنرهای معاصر، با یک جعبه سفید رنگ مواجه می‌شوید که آدم‌های چشم بسته در آن تنگ هم فشرده شده‌اند؛ آرتیست جعبه را امضا زده، در آن را قفل کرده و رفته است. انبوه کلیدهایی بالای جعبه میان زمین و هوا معلقند و پرفورمر همراه (همان که از زمین می‌کند) با یک عمای بلند که در انتهایش قیچی نصب شده، در گوشه‌های خاموش ایستاده است. به گمان من، طراحی این

رویدادها

انتشار کتاب «زندان موصل»
کتاب «زندان موصل» خاطرات علی‌اصغر رباط‌جزی، اسیر آزاده‌ای که ۱۰ سال در اردوگاه‌های مختلف یک، ۳، ۲ و ۴ موصل بوده، منتشر شد. به گزارش فارس، جواد کاموربخشایش، نویسنده کتاب «زندان موصل» درباره این اثر گفت: این کتاب، خاطرات علی‌اصغر رباط‌جزی، اسیر آزاده‌ای که در اردوگاه‌های مختلف یک، ۳، ۲ و ۴ موصل بوده را در بر دارد. وی ادامه داد: علی‌اصغر رباط‌جزی شخصیت ویژه‌ای دارد. وی قبل از انقلاب اسلامی با راهنمایی «محمود ضیاءبشیرحق» از گروه منصورون وارد مبارزات سیاسی شد و به زندان افتاد. پس از آزادی از زندان سواک دوباره فعالیت‌های سیاسی را ادامه داد و اوایل سال ۵۷ در حین مبارزات سیاسی مجروح شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به‌عنوان فعال عقیدتی به فعالیت‌های مذهبی ادامه داد و با شروع جنگ تحمیلی در حالی که فقط ۳ ماه از ازدواجش گذشته بود، عازم میدان نبرد شد و در اولین اعزام در عملیات محرم به اسارت درآمد تا اینکه ۲۶ مرداد ۶۹ به میهن اسلامی بازگشت. کامور بخشایش افزود: رباط‌جزی در اسارت برای شخصیتی فرهنگی داشت و معلمی دلسوز برای سایر اسرا بود و زیر شکنجه و عذاب‌بعثی‌ها نیز به مبارزات فرهنگی خود ادامه می‌داد.

نمایشگاه کتاب تهران

به «شهر آفتاب» می‌رود

با تصویب شورای سیاست‌گذاری بیست‌ونهمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران این نمایشگاه در سال ۹۵ در «شهر آفتاب» برگزار می‌شود. این موضوع در هشتمین جلسه شورای سیاست‌گذاری بیست‌ونهمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران روز چهارشنبه (۷ بهمن ماه) با حضور علی جنئی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی عنوان شد و علی‌اکبر اشعری سخنگوی شورای سیاست‌گذاری اشعری و نهمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران درباره جزئیات این جلسه عنوان کرد: در این جلسه نمایندگان تشکل‌های نشر و اعضای شورای سیاست‌گذاری درباره انتقال مکان نمایشگاه تصمیم‌گیری و دغدغه‌های ناشران و مسائل مشکلات مکان نمایشگاه و مزایای آن را بررسی کردند. وی افزود: با توجه به وعده‌های شهرداری تهران مبنی بر آماده‌سازی محل شهر آفتاب برای برگزاری نمایشگاه کتاب تهران در زمان مقرر و برطرف کردن نگرانی‌ها و دغدغه‌های ناشران، شورای سیاست‌گذاری با انتقال مکان نمایشگاه به شهر آفتاب موافقت کرد. اشعری افزود: در حال حاضر نزدیک به ۵۵ هزار متر فضای مسقف در شهر آفتاب وجود دارد و شهرداری تهران قصد دارد با برنامه‌ریزی‌های خود نسبت به ایجاد نزدیک به ۷۰ هزار متر مربع فضای مسقف دیگر برای برپایی غرفه‌ها اقدام کند. همچنین شهرداری تهران تا زمان برگزاری نمایشگاه کتاب تهران مترویی شهر آفتاب را نیز راه‌اندازی خواهد کرد و اتوبوس‌هایی برای انتقال مخاطبان به شهر آفتاب تعبیه خواهد کرد.

نقد هنرهای تجسمی

برای نخستین بار در تلویزیون

تهیه‌کننده برنامه «هنرنامه»، درباره مجموعه برنامه‌های «نقد چهار» گفت: فکر می‌کنم این اولین بار است که در تلویزیون برنامه‌ای با موضوع نقد هنرهای تجسمی ساخته شده است. به گزارش ایسنا، علی بازی با اشاره به ساختار و اهداف برنامه «هنرنامه» اظهار کرد: این برنامه با هدف اصلی نقد آثار مربوط به حوزه هنرهای تجسمی و همچنین نقد برخی فیلم‌های سینمایی هستند تجربی ایران ساخته شده است. این تهیه‌کننده تلویزیون با اشاره به ساختار برنامه «هنرنامه» و با بیان اینکه این برنامه زنده نیست و کاملاً تولیدی است، خاطرنشان کرد: در رابطه با نمایشگاه‌های منتخب، منتقدان برنامه نقد و تفسیری می‌نویسند که در قالب برنامه‌های از پیش تولید شده، ضمن پخش تصاویری از نمایشگاه‌های منتخب، مطرح می‌شوند. برنامه «هنرنامه» به تهیه‌کنندگی علی بازی از سری مجموعه‌های «نقد چهار» است که با نقد آثار هنرهای تجسمی و سینمایی مستند تجربی، جمعه‌ها شب از شبکه ۴ سیما پخش می‌شود.

برپایی نمایشگاهی از پرتوه

چهره‌های سرشناس

نمایشگاه نقاشی پرتوه‌های سمیرا البرزکوه با عنوان «صاپ تن» از جمعه ۹ بهمن در موزه امام علی(ع) برگزار می‌شود. در این نمایشگاه که تا ۲۰ بهمن در کافه گالری موزه امام علی(ع) برپا می‌شود، ۳۰ پرتوه از جنس رنگ روغن روی چوب است که طرح‌هایی از چهره‌های سرشناس عرصه فرهنگ، هنر و سیاست به نمایش گذاشته می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند جهت شرکت در این نمایشگاه تا ۲۰ بهمن‌ماه همه روزه از ساعت ۱۱ الی ۱۰ شب به کافه گالری ویونا در موزه امام علی(ع) مراجعه کنند.

تشریح برنامه‌های دهه مبارک فجر توسط مسوؤل کمیته بین‌الملل دهه فجر

در تدارک جشن انقلاب اسلامی

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی بیان داشته: برپایی سخنرانی‌های مختلف در ۱۴ کشور توسط اساتید اعزامی از کشورمان یا فرهیختگانی که دارای اثر درباره انقلاب اسلامی ایران هستند و چاپ مقالات در کشورهای مختلف با موضوعات توصیفی واقعات جامعه امروز ایرانی و نیز تشریح دستاوردهای علمی و فناوری و بین‌المللی ایران در ۱۶ کشور از جمله برنامه‌هایی است که انجام خواهد شد. وی ادامه داد: همچنین در طول دهه فجر شاهد برگزاری هفته فیلم ایران در ۲۰ کشور خواهیم بود. رئیس سازمان فرهنگ

یادداشتی بر پرفورمنس آرت «تن — امضا، یا چه کسی حیات آینده امضای تو را با طای دسته‌دار می‌شکند؟»

آزمون حیات

یعنی «به آزمون‌گذاری» پیوند می‌دهد. آرتیست کامبیش هیچ‌گونه کنش اجرایی انجام نمی‌دهد؛ پشت درهای بسته، با استفاده از تن چند مخاطب (که توسط پرفورمر همراه انتخاب شده، چشم بند زده شده و تجویز آرتیست داده شده است) یک اینستالیشن می‌سازد، آن را امضا می‌کند و مکان اجرا را ترک می‌کند. در واقع مرحله پرفورماتیو از لحظه خروج آرتیست و گشوده شدن درها به روی مخاطبان آغاز می‌شود؛ آنگاه که در وسط سالن خالی گالی ۵ موزه هنرهای معاصر، با یک جعبه سفید رنگ مواجه می‌شوید که آدم‌های چشم بسته در آن تنگ هم فشرده شده‌اند؛ آرتیست جعبه را امضا زده، در آن را قفل کرده و رفته است. انبوه کلیدهایی بالای جعبه میان زمین و هوا معلقند و پرفورمر همراه (همان که از زمین می‌کند) با یک عمای بلند که در انتهایش قیچی نصب شده، در گوشه‌های خاموش ایستاده است. به گمان من، طراحی این